

ارشد کتر آنجده مرژ استاد کرسی روانشناسی
و روان پزشکی دانشگاه پاریس و رئیس
مدیر ایسون بین المللی مدارس اولیاء و مربیان

ترجمه دکتر آصفه آصفی استاد دانشگاه تربیت معلم

و برابر با قدرت و برداشتش مسئله را حس
کند .

برای بسیاری از مردم غرور یک محرک
مصنوعی است که ضعف مخفی رفتارشان را
التیام می بخشد و بعضی اینکه آن محرک
اشتباه کند، بحالتی آنچنان تأثیر بار می افتند که
باتمام وجودشان هم نمی توانند هیچ چیز
محکم و یا سازنده ای بوجود آورده و از خود
نشان دهند . انسان هر قدر هم حقیر و کوچک
باشد باز هم در زندگی به اینکه حداقل احترام
و اتکاء بخود را حس کند احتیاج دارد
و وقتیکه این احترام و اتکاء برابر با نقشه ای
رد شود او نخواهد توانست مقاومت کند
و مجبور میشود با نقشه دیگری ادامه دهد
چون این احترام و اتکاء بخود اصلی است
لازم و ضروری برای موازنه روحی ، همانطوریکه
ترشحات کبدی و تیروئیدی برای موازنه
جسمی لازم و حتمی میباشد . مثلاً کسیکه
نمی تواند اعتدال و قناعت را رعایت کند
افتخار و هرمت خودش را در معرض ضربه های

ترسانیدن شاید بظاهر وسیله ای بسیار
مؤثر باشد ولی چون خطرات جسمی آن
بسیار محتمل است غالباً انجامش به تأخیر
می افتد جزاینکه اشخاص ساده آنرا برای
کودکان بکار می برند «اون کرگ بزرگ تورا
می خورد .» وسایر مسایل پوچ و بی مغز و شرم
آوریکه هر کدام میتوانند موجب خرابی های
واقعی و حقیقی بشوند . و افراد بزرگ بطور
احتمالنه ای با تغییر شکل دادن خود «بصورت های
وحشتناک» قربانی بیچاره را می ترسانند و با
اینکار خودشان نوعی تفریح میکنند . بدون
شک تحقیر کردن و سرافکنده نمودن هر کس
و بخصوص کودک (قربانی بیچاره) نتیجه ای
ضعیف کننده دارد و اگر فرض شود که میتوان
مقدار ترساندن را به اندازه های مناسب
تولید کرد چیزی جز غرور و خودخواهی
نیست . برای اینکار بهتر است قبل از هر چیز
و بدون اینکه کودک را از عجابی بیسه
عجائب دیگر بکشانند با تعاریف مبالغه آمیزی
تحریک کنند تا او بتواند بطور غیر محسوس

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال ملی علوم انسانی

گاهگاه آن برداشت‌ها می‌توانند سبب ایجاد حوادث و مسائلی گردند که مولد افکار و اعتقادات عالی نسبت بخود (کودک) می‌گردد پس بدنیت اگر به‌دروس‌های مذکور و از این نقطه نظر کمک بشود و بسیار عالی خواهد شد اگر کسیکه می‌خواهد برای توجیه خودش همه چیز سایرین را لگد کوب سازد با این‌گونه‌دروس‌ها متوجه‌گردد (باصطلاح

پرخوری و الکلیسم قرار می‌دهد و همین‌طور است در هر زمینه‌ای وغالباً ضعف و ناآشنائی سر بیان است که به این نتیجه منجر می‌شود چه آنها بایستی بتوانند به این مسائل توجه کامل داشته و این‌گونه رفتار بدو کج را بارفتار خوب و صحیح تصحیح نمایند .
در حقیقت آنچه که شوم و نامناسب است درسه‌های کوچک تحقیرآمیز نیست بلکه

در توجیه‌های نفرت‌انگیزی است که با دلیل و برهان و دقت کامل بسته‌بندی کرده و بر چسب «شرم‌آور» هم روی آن می‌گذارند و به کودک مجرم تحویل می‌دهند.

دروغ‌گوئی که کار زشتش در زیر هر سقّی بازگو می‌شود چنان قبح‌کار از نظرش دور می‌شود که نمی‌تواند خود را تصحیح نماید و فرق محسوسی دارد با آن دیگری که دروغ‌گفتنش فقط در نزد افراد معدودی فاش

قلقلک داده شود). خطر در اعمال اینکار نیست بلکه خطر در انتشار آنها است. بعضی از والدین تصور می‌کنند بجای مکتوم داشتن بعضی حوادث کوچک و ناموزون در گوشه از ضمیرشان که در این صورت می‌تواند برای کودک نتایج سودمندی هم داشته باشد آنها را فاش ساخته و به همه کس گناه فرزند را اعلام می‌دارند. خطر در کارها و اعمال پدر و مادر (تنبیهاات آنها) نیست بلکه

شده این دومی از بی لطفی سایرین میترسد و هنوز در موقع دروغ گفتن گونه اش سرخ می شود. نوشته هایی بخط درشت، کلاه خمر، و سایر مترسک ها که ترس وحشتشان بنظر قاطع میرسد دست کمی از رفتار وحشیانه پیش بینی نشده ندارند.

آیا پدر و مادر قبل از اینکه سردی را در روی نیمکت های اجتماع نشانند هرگز به این فکر افتاده اند: که چه کار میتوان کرد تا با دودلی کمتر و استقلال بیشتر مسائل را به کودک که احساساتش رقیق تر و استقامت روانی اش نا مطمئن تر است تفهیم نمود که بتواند هم مشکلات را بهتر تحمل نموده وهم اطمینان و اتکاء بخود پیدا کند؟ کودک و نوجوان منفور به رفتاری محتاطانه و یا بطور کلی به بی تفاوتی پناهنده میشود و در هر دو صورت محلی برای گفتگو و زد و خورد وجود دارد تا بجای اینکه او را عمیقاً تصحیح کند، مشککش را تشدید نماید... «آخ که هرچه به او گفته میشود برایش یکسان و بی تفاوت است.» شاید در اکثر

خانواده ها به این عبارت تکیه میشود. ولی آیا متعجب و بهت زده نخواهند شد اگر مشاهده کنند که کودکشان در چند هفته دیگر، چند ماه دیگر و یا چند سال دیگر دچار پرش های بی دلیل لب و صورت و دست و غیره «Ties» و سواس و یا علامات دیگری که کما بیش معترف عصیانیت های ژرف میباشند گردیده است.